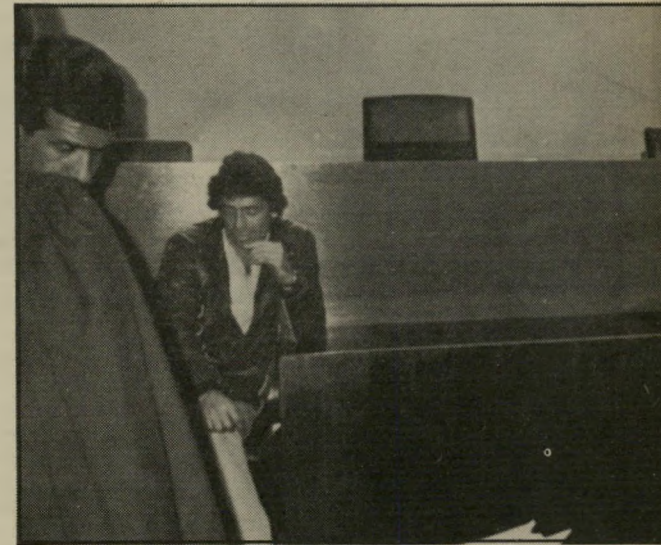

(המשך מעמוד 10)

בשכירות, ולימים נתבעה לשלם את הנזקים שהושארו בדירה. בין השניים היו, כנראה, גם קשרים פינאנסיים עולמיים. עד לפיצוץ הפרי שזה היתה גרנות האדם הקרוב ביותר לחווה יערי, והיתה אשת-סודה הן ב"דברים האישיים והן, כך מסתבר, בענייני נים הכספיים שבינה לבין התיירת מלבסקי. מייד עם מעצרה הסכימה אביבה

חווה יערי התוודעה לפניה על רצח מלה מלבסקי. גם החוקרים האמינו בשלב ההוא כי מצפונה של אביבה גרנות מוצק לה. גרנות סיפרה שהיתה מוכנה לשמור אמונים לחברתה כל זמן שהיה מדובר רק בזיוף יפוייכוח ובגניבת כספים מהשבונה של התיירת. לפי החשד, היא אף נתנה יד לזיופים אלה. אך כרגע שחווה הודתה לפניה כי רצחה את מלבסקי, לא יכלה גרנות להעלים עין

אסיר בליליום בבית-המישפט אסיר הכניס את הסכין?

מיהרה לתת גירסה נגדית, ואז התגלו גלו הדברים עד להודאה של שתי הנשים כי היו במכונית ביחד עם התיירת מלבסקי, וכי מעשה ההריגה (או הרצח) בוצע בנוכחות שתיהן. השתעברות מן הסוג שהיה קיים אצל חווה עלולה לגרום להתפרקות האישיות, כאשר היא מגיעה לאכזבה. בין שתי הופעותיה של חווה יערי בבית-המישפט בתל-אביב קרה לה משהו נורא. בעת ההופעה הראשונה היתה בטוחה בנאמנותה המוחלטת של אביבה. היא הטילה את כל האחריות על בעלה אהוד, וטענה שזה בגד בה וטופל עליה עלילות. באותו רגע היתה מוכנה עדיין לטעון כי אהוד המציא סיפור מרושע כדי להתגרש ממנה, ושהוא למעשה גרם למעצרה, כאשר סיפר למישרה על החלפת צמיגי המכונית. ואז ניתנה עליה המכה האיומה מכל. הסתבר לה כי האשה הנערצת מוכנה לבגוד בה כדי להציל את עצמה. כל עולמה חרב עליה; בהופעתה השניה בבית-המישפט לא היתה זו עוד אשה הבוטחת בעצמה. היא התייפחה וצעקה לעבר בעלה: "היא מטילה עליי את הכל!" היתה זאת זעקה של אשה נבגד דת. שלא נותרה לה שום מישענת מל-בד בעלה, שנגדו כבר הגישה תביעת גירושין.

אשה במצב כזה יכולה לחפש מיפ' לט בהתאבדות.

סכין וגוללות

שלוש פעמים ניסתה כבר חווה יערי להתאבד ככלא. ביום רא"ש שון בשבוע שעבר, יומיים בלבד לאחר מעצרה, נמצא סכין מתחת למיזרון מיטתה באבזר-כביר. עד אז הוחזקה חווה בתנאי-מעצר רגילים, אבל מרגע גילוי של הסכין הושמה עליה שמירה קפדנית כל שעות היממה. ביום השני בבוקר בריון מחדש במעצרה של חווה, לא גילתה המישרה את העניין, כאשר ביקשו סיניגוריה של חווה, עורכי-הדין הר"ר

חווה יערי בבית-המישפט בירושלים יחסים לסביים?

עדנה קפלן ודרור מקרין, להקל בתנאי מעצרה ולהחזיר לה את שעת הטיול ואת הסיגריות, ואמרו כי כל החשד לעניין התאבדות נובע ממילים שאמר רה: "החיים הם זבל" העיר קציין המישרה ממצא חדר: "יש לנו ראיות נוספות לכך". הוא התכוון למציאת הסכין. פעמיים נוספות המציאה חווה למישרה ראיות על רצונה לגמור עם החיים. פעם אחת כאשר ניסתה להסי' תיר בחזית אפודתה מיספר גזול של כדורי-הרגעה שקיבלה, אבל בחיפוש מרוקק נמצאו גוללות ונלקחו ממנה. בפעם האחרונה ניסתה להתאבד בקשירת רצועות העור של ארנקה לצווארה.

גוללות-הרגעה וארנקה לא הוברחו אליה, הם היו ברשותה באופן חוקי, אבל הסכין שנמצא בחדרה הוא כבר סיפור אחר. המישרה ושילטונות בית-המעצר נחרדו למחשבה כי משהו מסוגל להעביר כלי-נשק אל תא שמור במחלקת הנשים. החשד נפל מייד על אסירי-העבודה המנקה את תאי-הנשים — אורי ראובן, אסיר שנשלח לאבזר-כביר ממעשיהו, והמרצה את עונשו המאסר שלו בניקוי תאים ותחזוקת בית-המעצר.

מייד לאחר מציאת הסכין מתחת למזונוה של חווה, הוחלף העציר המנקה את התאים ואורי ראובן נחקר והועבר לתאי-כביר. בית-המעצר באבזר-כביר מתוחזק בידי אסירי-עבודה, הם מנקים את התאים והמיסדרונות, עוזרים במיטבח ומגישים את האוכל. ברר-כלל נבי חרים למטרה זו אסירים "טובים", שזכו באמון השילטונות. אסירי-עבודה זוכים לתנאים טובים בהרבה מאלה של אסירים רגילים, אפילו בכלא מעשיהו. הם מקבלים יותר ביקורים, הם חיים בתאים מרווחים, ויש להם מכל טוב, החל מאוכל בשפע ועד למכשיר טל-וויזיה ציבעוני בתא. לפני חודשים אחדים התברר כי הטבח של בית-המעצר, שהיה גם הוא אסיר-עבודה, קיבל זכויות מיוחדות, והיה יוצא לשוק לקניות ולביקורים בביתו באופן כמעט חופשי.

אין זה קשה במיוחד לאסיר-עבודה, המנקה את תאי-הנשים, להגניב לשם משהו. ברר-כלל אינו עובר חיפוש על גופו בדרך לעבודתו בתאי-הנשים, והוא יכול להסתיר בבגדיו סכין או כל דבר אחר. כרגע שבו מסיחה השוטרת שכתא את דעתה ממנו, או כרגע שהוא מנקה את השרותים הצמודים לתאים, הוא יכול להסתיר שם את החפץ המוכרח. במקום מוסכם מראש. הסכין שנמצא בתא של חווה יערי הוא סכין-אוכל רגיל, כזה הנמצא בשימוש הקבוע של אסירי-העבודה והסוהרים באבזר-כביר. היא אינה סכין מיטבח חד, שבו ניתן לדקור מישהו, אבל בהשוואה קלה ניתן להשתמש בו לחיתוך הוורידים.

ד"ש מציפי

שתי גירסות על מותה של התיירת מלבסקי גוררות אחריהן הבדל גדול בעונש — ממאסר עולם עד שלוש שנים בלבד

רצח, הריגה או תאונה?

נראה כי בשלב זה של החקירה, הולכות ומתגבשות שתי גירסות באשר למותה של התיירת מלה מלבסקי. גירסת המישרה היא כי חווה יערי, ביחד עם חברתה אביבה גרנות או בלעדיה, דרסה במכוניתה את התיירת. מתוך כוונה ורצון להביא למותה. לדעת המישרה היה זה רצח בכוונה תחילה — העבירה החמורה ביותר בפרמ-החוקים. הגוררת בעיקבותיה עונש מאסר-עולם.

לעומת זאת נראה כי חווה וסיניגוריה, הד"ר עדנה קפלן ודרור מקרין, גורסים כי מותה של התיירת נגרם בתאונה. ללא כל כוונה או רצון להביא למותה. על פי החוק, עבירה זו היא גרם מוות ברשלנות ועונשה המכסימלי הוא שלוש שנות מאסר.

חוק העונשים 1977, מכיר בשלוש עבירות שתוצאתן מוות של אדם. החמורה מכולן היא רצח בכוונה-תחילה (סעיף 300 בחוק העונשין). יסודות העבירה הזו הן: רצון לגרום למוות, חזות התוצאה של מוות, ושלשה אלמנטים נוספים: המיחדים את העבירה הזו מהריגה רגילה. אלמנטים אלה הם:

- החלטה להרוג את הקורבן, שבשלה בלבד הרוצח עוד לפני המעשה.
 - הכוונה של כלי-נשק או ההזדמנות לגרום למוות.
 - קביעה שלא היה קינטור מצד הקורבן סמוך לרצח.
- כדי להוכיח עבירת רצח בכוונה-תחילה יהיה על הפרקליטות להוכיח כי חווה יערי זרקה את התיירת מן המכונית ודרסה אותה מתוך רצון להביא למותה; כי החליטה על כך עוד לפני המעשה, וכי התיירת לא קינטרה אותה לפני-כן.
- סביר להניח כי בעזרת הדוח הפאטולוגי ניתן יהיה לקבוע אם התיירת נחבלה ממכה פיתאומית, או נדרסה שוב ושוב כדי לוודא את מותה. השימוש במכונית, כלי קטלני, יכול לשמש במיקרה זה הוכחה להחלטה לרצח וגם להכנת כלי-הרצח. ואם אומנם עברה המכונית על פני הגופה שוב ושוב, יהיה בכך גם משום הוכחה כי לא היה קינטור. אם תוכיח הפרקליטות עבירה זו, יהיה העונש המתחייב על פי החוק, מאסר-עולם, ועונש זה בלבד, פירושו הטכני של העונש הוא כי העבריין יבלה את כל חייו בכלא. אולם כרגיל, כעבור כמה שנים, קוצב